

Sygn. akt V CSK 675/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa K. S.A. w P.
przeciwko W. Sp. z o.o. w W., W. D., K. M. i K. D. o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej W. Sp. z o.o. w W.
i skargi kasacyjnej pozostałych pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 17 lipca 2014 r., sygn. akt I ACa 1050/13,

- 1. odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanej W. Sp. z o.o. w W. na rzecz strony powodowej kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3. zasądza od pozwanych: W. D., K. M. i K. D. na rzecz strony powodowej kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwana – W. Spółka z o.o. złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 17 lipca 2014 r., w którym oddalono apelację m.in. tej pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach w procesie o zapłatę sumy pieniężnej na podstawie weksla gwarancyjnego.

W skardze tej podnoszono zarzuty naruszenia prawa procesowego i materialnego. Skarżąca wnosiła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca Spółka wyjaśniła, że złożona skarga jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. (s. 10-12 skargi).

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 lipca 2014 r. złożyli też pozwania W. D., K. D. i K. M. (k. 25-39 akt). Skarżący podnosili zarzuty naruszenia prawa materialnego i procesowego. Także domagali się uchylenia zaskarżonego wyroku, ale też wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie – o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty w postaci oddalenia powództwa strony powodowej w całości.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, pozwani ci podnosili, że ich skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (s. 4-5 skargi).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Po przeanalizowaniu treści uzasadnienia wyroków obu Sądów *meriti*, treści skargi kasacyjnej pozwanej Spółki i zawartej w niej prawnej motywacji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na tę skargę (k. 48 i n.), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o zapłatę sumy wekslowej na podstawie weksla gwarancyjnego nie występuje przesłanka uzasadniająca przyjęcie skargi do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Oczywiście zasadność skargi skarżący łączy z kwestią niezbadania przez Sądy *meriti* „ważności czynności leżącej u podstaw zapadłych orzeczeń, które (...) ustalenia Sądy powinny poczynić w pierwszej kolejności” (s. 11 skargi). W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wyczerpująco wyjaśniono, dlaczego – w ocenie Sądu drugiej instancji – nie doszło jednak do naruszenia art. 58 k.c.

w związku, jak wywodził skarżący, z nieprawidłową reprezentacją powoda przy zawieraniu umowy dystrybucyjnej między stronami z dnia 4 lipca 2000 r. i dalszych aneksów do tej umowy. Sąd mógł i zastosował w tym przypadku art. 381 k.p.c. oraz uzasadnił zasadnicze powody swojej decyzji. Ponadto już w pismach zawierających zarzuty od nakazu zapłaty z dnia 23 października 2012 r. pozwani powinni przedstawić odpowiednie okoliczności i dowody. Wbrew temu co stwierdza skarżący (s. 11 skargi), trafne jest spostrzeżenie Sądu Apelacyjnego, że Sąd pierwszej instancji był zobowiązany dopuścić dowody na te okoliczności, które niekwestionowane przez pozwanych, toteż istotnie pozwani w postępowaniu przed tym Sądem powinna podnieść i odpowiednio wykazać fakt wadliwej reprezentacji strony powodowej przy zawieraniu umowy dystrybucyjnej.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanego do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.) i rozstrzygnął o kosztach wywołanych wniesieniem skargi kasacyjnej przez pozwaną W. Sp. z o.o. (pkt 2 postanowienia).

2. Analizując z kolei treść skargi kasacyjnej pozwanych pozostałych, tj. W. D., K. D. i K. M., zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz treść odpowiedzi powoda (remitenta wekslowego) na skargę kasacyjną tych pozwanych (k. 1426 i n., t. VIII akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie było podstaw do przyjęcia tej skargi kasacyjnej w świetle art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. W związku z tym, że w skardze tej posłużono się przy motywacji wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania podobnymi argumentami prawnymi (s. 20-29 akt sprawy) należy stwierdzić, że odmowa przyjęcia skargi nastąpiła z przyczyn podanych w pkt 1 uzasadnienia Sądu Najwyższego (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej przez pozostałych pozwanych rozstrzygnięto na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c.